

Şuur ve müzik

Hasan Hüseyin Bey: “Risâle-i Nûr’da geçen zîşuur kelimesi kimleri kapsıyor? İnsandan başka zîşuur var mıdır?”

Zîşuurlar kimlerdir?

Zîşuur, kendisine hayat ve ruh ile birlikte şuur ve bilinç de verilen, şuur ve bilinç sahibi, bilen, akl eden, yaptığını bilerek yapan, kendisine belirli ölçülerde ilim verilen kimse demektir.

Allah şuur sahibi üç sınıf varlık yaratmıştır: Melekler, cinler ve insanlar.

Bu türlerin her üçü de şuurlarını Allah’ı bilmek, tanımak ve Allah’a kulluk yapmak yolunda kullanmakla yükümlüdürler. Bunlardan cinlere ve insanlara bu yükümlülüğü yerine getirmeleri için imtihana tâbi bir cüz’î irâde verilmiştir. Kur’ân bu imtihan sırlı yükümlülüğü şöyle ifâde ediyor: “Sizi ey insanlar ve cinler yakında hesaba çekeceğiz! Rabb’inizin nîmetlerinden hangi birini inkâr edersiniz? Ey cinler ve insanlar topluluğu! Eğer göklerin ve yerin sınırlarından çıkıp gitmeye gücünüz yeterse, haydi çıkın, gidin! Fakat Allah’ın vereceği bir kuvvet olmadan çıkamazsınız. Rabb’inizin nimetlerinden hangi birini inkâr edersiniz?”¹

Anlaşıyor ki, şuur sahibi olan cinler ve insanlar Allah’ı bilmekle, tanımakla, ibâdet etmekle ve sâlih amel işlemekle yükümlüdürler. Bu yükümlülüklerini yerine getirip getirmediyelerinden sorumludurlar. Şeytan ise cinlerden olduğu için, hiç şüphesiz imtihana tâbi bir zîşuurdur.

Gökyüzünün de şuurlu sakinleri var

Yeryüzü gibi gökyüzünün de kendine münâsip sâkinleri bulunduğunu kaydeden Üstad Saîd Nursî Hazretleri, muhtelif cinste bulunan bu sâkinlere şerîat lisanında melâike ve rûhâni dendiğini beyan ediyor. Bedüzzaman’a göre yer yüzünün küçüklüğüyle birlikte hayat ve şuur sahibi mahlûklarla doldurulması, boşaltılıp boşaltılıp şuur sahibi mahlûklarla yeniden doldurulması işâret ediyor ki, muhteşem kasırlar ve süslü saraylar hükmünde yıldızları bulunan şu gökyüzü de şuur, idrak, anlayış ve bilgi sahibi mahlûklarla doludur. Onlar da insanlar ve cinler gibi şu âlem sarayının seyircileri, şu kâinât kitâbının mütalâacıları ve şu İlâhî saltanatın

dellâllarıdır.

Bedüzzaman'a göre bu kâinâtın had ve hesaba gelmeyen tezyinât ve süslemelerle, güzel ve eşsiz nakışlarla süslendirilmesi, apaçık, düşünce, akıl ve bilgi sahibi kimselerin bulunmasını gerekli kılıyor. Çünkü güzellik, âşık ister. Yemek aç olana verilir. Oysa insanlar ve cinler bu sonsuz vazifeye, şu haşmetli nezârete, bu geniş kulluğa karşı milyondan ancak birini yapabiliyorlar. Demek bu sonsuz ve çok çeşitli vazifelerde kulluk görevini yerine getirmek üzere melâike nevileri ve ruhanî cinsleri lâzımdır. Gezegenlerden ve yıldızlardan yağmur damlalarına kadar bir kısım seyyâr cisimler çeşit çeşit meleklerin binekleri hükmündedirler. Kuşlardan sineklere kadar bir kısım hayvanlar çeşit çeşit meleklerin tayyâreleri hükmündedirler.² Melekler bu varlıkların hayatlarıyla Allah'a takdim ettikleri mânevî tesbih ve zikirleri melek diliyle ve şuurlu bir şekilde temsil ve ilân ediyorlar.³

Dipnotlar:

- 1- Rahmân Sûresi: 31-34.
- 2- Sözler, s. 162.
- 3- Sözler, s. 318.